

UDELLEENJÄRJESTÄMINEN JA KAHTIAJAON POISTAMINEN PIETARISSA

Lukijat ovat jo saaneet tietää julkisesta jokapäiväisestä lehdistöstä, että VSDTP:n Pietarin järjestössä on vihdoin suoritettu loppuun paikallisten puolueen jäsenten enemmistön jo kauan sitten suunnittelema uudelleenjärjestely. Maaliskuun 25 p:nä 1907 kokoontui paikallisjärjestön kaikkien jäsenten valitsema erikoiskonferenssi¹³⁷, joka käsitteli Pietarin komitean uudelleenjärjestelyä koskevan ehdotuksen (julkaistu „Proletarin” 15. numerossa) ja menshevikkien vastaehdotuksen (julkaistu „Russkaja Zhizn” lehden 51. numerossa) sekä hyväksyi vähäisin muutoksin Pietarin komitean ehdotuksen.

Näiden järjestösääntöjen olemuksena on demokraattisen sentralismin periaatteen johdonmukainen toteuttaminen. Koko järjestön johdossa on *konferenssi*, jonka kaikki puolueen jäsenet valitsevat välittömällä vaaleilla (kaksiasteisilla vain silloin, kun on voittamattomia esteitä) säädetyn normin mukaan (ensimmäinen konferenssi muodostui edustajista, joista jokainen edusti 50:tä puolueen jäsentä). Tämä konferenssi on vakinainen elin. Se kokoontuu vähintään kaksi kertaa kuukaudessa, ja se on järjestön korkein elin. Se valitaan puoleksi vuodeksi kerrallaan.

Konferenssi valitsee Pietarin komitean *kaikkien puolueen jäsenten keskuudesta* eikä ainoastaan paikallisjärjestön tässä tai tuossa piirissä työskentelevien jäsenten keskuudesta.

Tämän järjestötyypin vallitessa tulee poistetuksi kaikenlainen epäsuhde eri piirien edustuksen väliltä, ja mikä on pääasia — sen epäkäytännöllisen, moniasteisen, epädemokraattisen järjestelmän asemesta, jonka mukaan Pietarin

komitea muodostetaan piirien edustajista, saadaan aikaan todellinen yhtenäisyys kaikkien puolueen jäsenten kesken, joita välittömästi liittää yhteen yhtenäinen johtava konferenssi. Tämän konferenssin kokoonpano tekee mahdolliseksi ja kiertämättömäksi sen, että suurin osa etevistä työläisistä tulee osallistumaan koko paikallisjärjestön kaikkien asioiden johtoon.

Konferenssi muodosti jo tuon uudentyyppisen järjestön, julistautui vakinaiseksi elimeksi, valitsi uuden, 9 toveria käsittävän Pietarin komitean ja piti kaksi istuntoa (oikeammin: kokoontui kaksi kertaa pitämään istuntojaan) ratkaisutakseen kaikki juoksevat kysymykset.

Luonnehtiaksemme sitä, millainen oli konferenssin hylkäämä menshevikkien uudelleenjärjestelyehdotus, mainitsimme erään, tärkeimmän seikan. Tämä ehdotus asettaa järjestön johtoon samanlaisen konferenssin (nimittäen sitä neuvostoksi). Mutta tämän ehdotuksen mukaan ei tulisi lainkaan olemaan konferenssin toimeenpanevaa elintä, Pietarin komiteaa! „Juoksevien tehtävien hoitamista varten”, sanotaan menshevikkien ehdotuksessa, „kaupungin yleinen neuvosto jakaantuu useihin eri valiokuntiin (propaganda-, agitaatio-, kirjallisuus-, ammattiliitto-, finanssi- y.m. valiokuntiin)”. Ja „järjestön edustus muissa puolueissa ja yhteydenpito puolueemme keskuselimiin jätetään” neuvoston valitseman 5-henkisen „puhemiehistön toimivaltaan”.

Voidaan kuvitella, miten työkykyinen tulisi olemaan sellainen järjestö, jossa *juoksevia asioita* hoitavat toisistaan erillään olevat valiokunnat, joita ei liitä yhteen konferenssin yhteinen toimeenpaneva elin! Demokraattinen *sentralismi* on muutettu tässä fiktioksi: itse asiassa se on askel Larinin kuuluisaa suunnitelmaa kohti, jonka mukaan sosialidemokraattinen puolue saatetaan *propagandayhdistyksen* asemaan työläisjoukkojen keskuudessa, jotka on liitetty mahdollisimman löyhästi yhteen yhtenäiseksi järjestöksi. Sanomattakin on selvää, että tämä menshevikkien ehdotus hyljättiin heti. Nyt on vain pyydettävä sen laatijoita, että he tutustuttaisivat meitä *menshevikkien* komiteain tai näillä perustoilla muodostettujen VSOTP:n järjestöjen toimintakokemukseen.

Edelleen. On erittäin tärkeää mainita, että Pietarin järjestön uusi konferenssi *teki lopun Pietarissa vallinneesta kahtiajakaantumisesta*. Kuten tunnettua, menshevikit

järjestivät Pietarissa kahtiajaon toisen Duuman vaalien aikana poistumalla (muodollisista syistä, mukamas) konferenssista tammikuun 6 pnä 1907,— siitä konferenssista, jossa ratkaistiin kysymys VSDTP:n vaalikamppailusta Pietarissa. Sen uuden konferenssin vaalit, joka kokoontui ensi kertaa maaliskuun 25 pnä, toimitettiin *erikoisen* valiokunnan *välittömän* valvonnan alaisena, valiokunnan, jonka VSDTP:n Keskuskomitea oli *varta vasten* tätä tarkoitusta varten nimittänyt ja johon kuului Latvian sosialidemokratiaa edustava Keskuskomitean jäsen. Sen vuoksi Pietarissa pidetty maaliskuun 25 päivän konferenssi (joka jatkaa toimintaansa nytkin, sillä se, kuten jo sanoimme, julistautui vakinaiseksi elimeksi) oli viimeksi kuluneen vuoden aikana *ensimmäinen* sosialidemokraattinen konferenssi, joka konstituoitui *ilman pienimpiäkään väittelyjä* edustuksen oikeellisuudesta, mandaattien laillisuudesta ja lukumäärästä j.n.e.

Pietarin suhteen, jossa taistelu bolshevikkien ja menshevikkien välillä on kiihkeintä, tuo on *ennenkuulumaton* tosiasia. Niin boikottikonferenssissa (vuoden 1906 helmikuu)¹³⁸ kuin „Duuma”-ministeristö-vaatimuksen kannattamiskysymystä käsitelleessäkin konferenssissa (vuoden 1906 kesäkuu)¹³⁹ voiton saivat bolshevikit, mutta kummallakin kerralla nuo konferenssit alkoivat välttämättä väittelyillä edustuksen oikeellisuudesta.

Sen vuoksi on mitä opettavaisinta käyttää hyväksi näitä *kiistattomia*, ensi kertaa kiistattomia tietoja sosialidemokratian kummankin fraktion voimasta Pietarissa saadaksemme selville, mitkä todelliset syyt johtivat nyt jo ohimenneeseen kahtiajakaantumiseen Pietarissa vaalien edellä ja mitä se todella merkitsi. Kuten tunnettua, menshevikit esittivät tuon kahtiajakaantumisen puolusteluksi muodollisia syitä: 1) väärä edustus tammikuun 6 päivän konferenssissa (bolshevikkeja syytettiin äänten, varsinkin kauppa-apulaisten äänten, paisuttamisesta ja menshevikkien mandaattien laittomasta hylkäämisestä); 2) konferenssin kieltäytyminen täyttämästä Keskuskomitean vaatimusta kaupungin ja läänin konferensseiksi jakautumisesta.

Se, että jälkimmäinen „puolustus” merkitsee itse asiassa Keskuskomitean (s.o. sen menshevikkiosan) *osallistumista* Pietarissa tapahtuneen kahtiajakaantumisen järjestämiseen, on selitetty riittävän selvästi jo „Proletarin” edellisissä

numeroissa. Sen ymmärtävät helposti kaikki puolueemme toiskaupunkilaisetkin jäsenet, jotka tietävät vallan hyvin, ettei Keskuskomitea vaatinut *missään eikä voinutkaan vaatia* yleiskaupunkilaisten konferenssien jakaantumista kaupunkien ja läänien konferensseiksi. Keskuskomitean piti esittää tämä vaatimuksensa Pietarille luonteeltaan kategorisena, *jotta se olisi voinut jakaa* Pietarin järjestön kahtia ja auttaa sitten erkaantuneita menshevikkejä aloittamaan neuvottelut (tai jatkamaan neuvotteluja) kadettien kanssa.

Mutta ensin mainittu kahtiajakaantumisen „puolustus” jää kaikille puolueemme jäsenille, pietarilaisia lukuunottamatta, täysin epäselväksi ja kiistanalaiseksi. He eivät pysty arvioimaan sitä, miten oikeaa oli edustus tammikuun 6 päivän konferenssissa ja millainen on ollut bolshevikkien ja menshevikkien todellinen voimasuhde Pietarissa. Sen asiakirjallinen todistaminen on kerrassaan ylivoimainen tehtävä sosialidemokraattiselle lehdistölle, sillä asiakirjat voisi koota ja tutkia vain erikoinen valiokunta. Mutta niiden tarkistettujen ja kiistattomien numerotietojen ansiosta, joita meillä on maaliskuun 25 päivän konferenssin edustuksesta, meillä on mahdollisuus osoittaa koko puolueellemme, miten oikeassa menshevikit olivat puolustellessaan kahtiajakaantumista, joka tapahtui Pietarissa vaalien edellä. Sitä varten ei tarvitse muuta kuin *verrata toisiinsa eri piirejä koskevia tietoja*, jotka osoittavat, miten paljon sosialidemokraatteja äänesti bolshevikkeja ja menshevikkejä tammikuun 6 päivän konferenssin ja maaliskuun 25 päivän konferenssin vaaleissa.

Tiedot maaliskuun 25 päivän konferenssin vaaleissa toimitetuista äänestyksistä ovat *kiistattomia*: Keskuskomitean valiokunta on ne tarkastanut, ja niin bolshevikit kuin menshevikitkin ovat ne hyväksyneet.

Esittääksemme *kiistattomat* tiedot myös tammikuun 6 päivän konferenssin vaaleissa äänestäneistä *otamme menshevikkien mainitsemat luvut*. Poistuttuaan tammikuun 6 p:nä konferenssista 31 menshevikkiä julkaisivat erikoisen ilmoituksen — painetun lehtisen otsikoin: „Miksi meidän oli pakko poistua konferenssista? (Keskuskomitealle esitetty konferenssin 31 edustajan ilmoitus)”. Erittelimme tuota lehtistä „Proletarin” 12. numerossa *. Otamme nyt ne

* Ks. tätä osaa, ss. 15—18. *Toim.*

„Pietarin järjestön konferenssin” (tammikuun 6 päivän konferenssin) „valitsijain kokoonpanoa koskevat numerotiedot”, jotka *on julkaistu* tuon lehtisen 7. ja 8. sivulla. Siinä on esitetty erikseen niin bolshevikkeja * kuin menshevikkejäkin *äänestäneiden lukumäärä* kussakin 11 piirissä ja sitä paitsi kaikki äänet on jaettu vielä kiistämättömiin ja kiistettyihin ja nämä viimeksi mainitut bolshevikkien kiistämiin ja menshevikkien kiistämiin ääniin.

Meidän on tarpeetonta esittää tässä uudestaan kaikkia noita seikkaperäisiä jaotteluja. Huomautuksessa selitämme erikseen *kaikki* menshevikkien tekemät korjaukset. Vertailtavaksi sen sijaan otamme bolshevikkeja ja menshevikkejä „äänestäneiden lukua” koskevat *yhteenvedot*, s.o. laskemme kiistämättömät ja kiistetyt äänet yhteen, jotta jokainen puolueen jäsen, vertailemalla näitä tietoja niihin tietoihin, jotka koskevat maaliskuun 25 päivän konferenssin vaaleissa annettuja ääniä, voisi itse tulla vakuuttuneeksi siitä, *mitä* vääryyttä tehtiin ja *kenen taholta* sitä tehtiin tammikuun 6 päivän konferenssin vaaleissa.

31 menshevikin lehtisessä julkaistussa taulukossa ei ole tietoja Pietarin järjestön 12:nnestä, kauppa-apulaisten piiristä. Tekstissä (s. 4) he sanovat, että Pietarin komitea antoi 313 järjestyneelle kauppa-apulaiselle oikeuden valita 5 edustajaa, pitäen vaalien epädemokraattisen luonteen vuoksi laskuperustana: 1 edustaja kutakin 60 henkeä kohti eikä 50 kohti (yleinen normi). Tämän perusteella menshevikit eivät tunnustaneet *lainkaan* kauppa-apulaisten ääniä. Koska 5 edustajasta 1 oli menshevikki ja 4 bolshevikkia, niin laskemme menshevikkien saaneen 63 ääntä ja bolshevikkien 250.

Sen jälkeen jaamme kaikki Pietarin sosialidemokraattisen järjestön 12 piiriä kuuteen kiistattomaan ja kuuteen kiistanalaiseen. Viimeksi mainittuihin olemme laskeneet sellaiset, joiden suhteen joko menshevikit tahi bolshevikit *kiistivät* tammikuun 6 päivän konferenssissa *enemmän kuin puolet* bolshevikkien tai menshevikkien saamista äänistä. Niihin kuuluvat piirit: Viipurinpuoli (bolshevikit kiistivät menshevikkien 256:sta äänestä 234 sellaisina, joita ei oltu saatu

* Nämä luvut on jaettu vielä bolshevikkien ja dissidenttien („vallankumouksellisen liiton ohjelma”) ääniin. Niin toiset kuin toisetkin ovat bolshevikkeja, jotka väittelevät keskenään kysymyksestä: vasemmistoblokki vaiko puhtaasti sosialidemokraattinen lista.

täysin oikealla tavalla), Kaupungin (bolshevikit kiistivät menshevikkien 459:stä äänestä 370), Moskovan (bolshevikit kiistivät menshevikkien 248:sta äänestä 97, menshevikit 107; menshevikit kiistivät * *kaikki* bolshevikkien 185 ääntä), rautatien (bolshevikkien 21:stä äänestä kiistettiin 5; menshevikkien 154:stä äänestä kiistettiin 107); eestiläisten (menshevikit kiistivät kaikki bolshevikkien 100 ääntä) ja kauppa-apulaisten piiri (menshevikit *jääväisivät täydellisesti* kaikki 313 ääntä ilmoittaen, ettei näitä ääniä ja vain näitä ääniä ole koskaan annettukaan: järjestön jäsenten asemesta äänestivät muka järjestön huippukerrokset).

Kiistattomiksi piireiksi on laskettu Vasiljevski Ostrovin, Narvan, piirikunnan, latvialaisten (kaikki näiden 4 piirin äänet olivat kiistattomia), sitten Nevskin piiri (*bolshevikkien* 150:stä äänestä kiistettiin 15; *menshevikkien* 40:stä äänestä kiistettiin 4) ja Pietarinpuoli (*menshevikkien* 120:stä äänestä kiistettiin 22).

Äänestäneiden lukumäärää koskevat tiedot ovat piireittäin seuraavanlaiset:

VSDTP:n Pietarin järjestö		Tammikuun 6 päivän konferenssi			Maaliskuun 25 päivän konferenssi		
		Äänimäärä, jonka saivat:			Äänimäärä, jonka saivat:		
Piirit:		bolsh.	mensh.	Kaikkiaan	bolsh.	mensh.	Kaikkiaan
Kiistattomat piirit	Vasilj. Ostrovin.....	329	339	668	798	435	1.233
	Pietarinpuoli.....	161	120	281	528	254	782
	Narvan	24	6	30	202	231	433
	Nevskin	150	40	190	585	173	758
	Piirikunta.....	451	63	514	737	—	737
	Latvialaisten	117	47	164	100	—	100
	<i>Kaikkiaan</i>	1.232	615	1.847	2.950	1.093	4.043
Kiistanalaiset piirit	Viipurinpuoli.....	97	256	353	155	267	422
	Kaupungin	220	459	679	701	558	1.259
	Moskovan	185	248	433	331	83	414
	Rautatien	21	154	175	29	105	134
	Eestiläisten	100	—	100	150	—	150
	Kauppa-apulaisten...	250	63	313	300	50	350
	<i>Kaikkiaan</i>	873	1.180	2.053	1.666	1.063	2.729
	<i>Yhteensä</i>	2.105	1.795	3.900	4.616	2.156	6.772

* Kiistetyiksi nimitetään kaikkialla ääniä, joita toinen osapuoli piti jossain määrin väärin saatuna, tarkistamattomina, liioiteltuina, mutta ei suorastaan keksittyinä. Tammikuun 6 päivän konferenssissa bolshevikit päättivät korottaa *kaikkien* kiistettyjen äänien edustusnormia pitäen *niiden* laskuperustana: 1 edustaja 75:tä ääntä eikä 50 kohti.

Näistä tiedoista voidaan tehdä seuraavat johtopäätökset:

1) Pietarin sosialidemokraattisia työläisiä kiinnosti paljon enemmän Pietarin järjestön uudelleenjärjestäminen (maaliskuun 25 päivän konferenssin tarkoitus) kuin kaupungin kuuriassa toimitettavat duumavaalit (tammikuun 6 päivän konferenssin tarkoitus).

Sosialidemokraattisen järjestön jäsenmäärä *ei voinut* muuttua kovinkaan huomattavasti 2 ja puolen kuukauden sisällä. Poliisiolot, joissa jouduttiin pitämään kokouksia ja toimittamaan äänten laskeminen, eivät olleet maaliskuussa paremmat, vaan pikemminkin huonommat (yliopistossa ei pidetty kokouksia; työläisten vainoaminen voimistui).

Äänestykseen osallistuneiden sosialidemokraattisen järjestön jäsenten määrä lisääntyi enemmän kuin puolitoistakertaisesti, enemmän kuin kahdella kolmasosalla (3.900:sta 6.772:een).

2) Kun äänestäjien lukumäärä oli huomattavasti suurempi, osoittautui bolshevikkien ylivoima menshevikkeihin nähden *verrattomasti tuntuvammaksi*, kuin silloin, kun äänestäjät osallistuivat vaaleihin heikosti. Tammikuun 6 päivänä menshevikeillä oli 1.795 ääntä 3.900:sta, s.o. 46 prosenttia, maaliskuun 25 päivänä he saivat 2.156 ääntä 6.772:sta, s.o. 32 prosenttia.

3) Kiistattomissa (6 ensimmäisessä) piirissä lisääntyi niin *bolshevikkien* kuin *menshevikkienkin* puolesta annettujen äänten määrä (edellisten puolesta annettujen äänten määrä lisääntyi paljon tuntuvammin). *Kiistanalaisissa (kuudessa viimeisessä) piirissä lisääntyi bolshevikkien puolesta annettujen äänten määrä ja väheni menshevikkien puolesta annettujen äänten määrä.*

Bolshevikkien saama äänimäärä lisääntyi 873:sta 1.666:een. *Menshevikkien* saama äänimäärä pieneni 1.180:stä 1.063:een. Osoittautui, *ettei* menshevikkien *ylivoimaa* kiistanalaisissa piireissä ollut olemassakaan.

Tämä tosiasia ratkaisee kysymyksen, kumpi osapuoli on syypää kahtiajakaantumiseen.

Keskuskomitean erikoisvaliokunnan valvonnan alaisena toimitetut tarkistusvaalit osoittivat, että bolshevikkien äänimäärä kiistanalaisissa piireissä oli laskettu todellista *pienemmäksi*,—sen sijaan menshevikkien äänimäärä oli laskettu todellista *suuremmaksi!!*

Menshevikit puhuivat ja kirjoittivat, että bolshevikit ovat paisuttaneet äänimäärää kiistanalaisissa piireissä. Bolshevikit syyttivät siitä menshevikkejä. Tarkistusvaaleissa bolshevikkien äänimäärä lisääntyi ja menshevikkien väheni. Voitaisiinkohan kuvitella vakuuttavampaa ja ratkaisevampaa todistetta siitä, että bolshevikit olivat olleet oikeassa?

Tämän johtopäätöksen kumoamiseksi ei voida vedota siihen, että eri piirejä koskevat tiedot saattavat olla satunnaisia, enempiä kuin siihenkään, että me tammikuun 6 päivänä otimme kiistetyt ja kiistämättömät äänet yhteenlaskettuina. Ensin mainittu vastaväite raukeaa itsestään, sillä otimme varta vasten piiriryhmät emmekä vain erillisiä piirejä, vertailimme kuutta piiriä kuuteen piiriin nimenomaan siksi, ettei *mitenkään* voitaisi vedota sattumaan. Erillisiä piirejä (esim. Moskovan piiriä!!) koskevat tiedot olisivat meille kymmentä kertaa edullisempia.

Toinen vastaväite raukeaa itsestään, sillä otimme perustaksi varta vasten *menshevikkien* esittämät numerotiedot, joihin menshevikit itse olivat tehneet mitättömiä korjauksia. 31 menshevikin mielipiteen mukaan, jonka he esittivät painetussa lehtisessään (s. 7), „todella vahvistamatta jätettäviä” ääniä olivat vain seuraavat: 15 bolshevikkien 150:stä äänestä Nevskin piirissä ja kaikki eestiläisten bolshevistiset äänet; 107 menshevikkien 248:sta äänestä Moskovan piirissä ja 41 menshevikkien 154:stä äänestä rautatien piirissä, s.o. kaiken kaikkiaan 115 bolshevikkien ja 143 menshevikkien ääntä. Menshevikit jääväisivät kokonaan kauppa-apulaisten äänet (kaikki 313). On helppo havaita, että nämä korjaukset eivät horjuta vähääkään yleisiä johtopäätöksiämme.

Maaliskuun 25 päivän konferenssi, jonka vaalit Keskuskomitean valiokunta erikoisesti tarkasti ja jotka kaikki ovat tunnustaneet kiistattomiksi, *todisti*, että väittelyssä, jota käytiin tammikuun 6 päivän konferenssin edustuksesta, totuus oli täydellisesti bolshevikkien puolella, joiden ylivoima osoittautui sängen huomattavaksi; menshevikkien ylivoima sen sijaan tuli täydellisesti kumotuksi. Voidaan tietysti yrittää vieläkin kiistää väitettämme vastaan viittaamalla siihen, että maaliskuun 25 päivän konferenssi pidettiin vaalikamppailun jälkeen ja että se niin muodoin heijasti sosialidemokraattisten työläisten siirtymistä

bolshevikkien puolelle tässä kysymyksessä, siirtymistä, joka oli tapahtunut vasta vuoden 1907 tammikuun 6 päivän jälkeen. Mutta tuollainen vastaväite ei tietenkään heikennä, vaan pikemminkin voimistaa (vaikkakin hiukan toiselta taholta) sitä seikkaa, että nimenomaan menshevikit olivat syypäitä vaalien takia tapahtuneeseen kahtiajakaantumiseen.

Syy kahtiajakaantumisesta Pietarissa toisen Duuman vaalien aikana *lankeaa täydellisesti menshevikkien kontolle*. Olemme aina vakuuttaneet sitä ja luvanneet todistaa sen puolueen edessä.

Nyt olemme sen lopullisesti todistaneet.

Kirjoitettu huhtikuussa 1907

*Julkaistu toukokuun 2 p:nä 1907
„Proletari” lehden 16. numerossa*

*Julkaistaan lehden
tekstin mukaan*
